

Motto: Każdy człowiek tworzy siebie samego.

Ani

Nowy Sekretarz Generalny SGP

W dniu 20.06.2002 r. Zarząd Główny SGP powołał Kol. Włodzimierza Kędziórę na Sekretarza Generalnego Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Włodzimierz Kędziora, mgr inż. geodeta, urodzony w roku 1951, absolwent Technikum Elektryczno Mechanicznego MPM im. Marcina Kasprzaka w Warszawie, absolwent Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej.

Członek Stowarzyszenia od roku 1982. Najpierw pracował w Kole SGP przy Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym, po czym w roku 1985 został powołany na z-cę sekretarza Generalnego SGP. Na stanowisku tym pracował do roku 1989. W latach 1985-1986 pełnił funkcję Sekretarza Generalnego Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Pracę zawodową rozpoczął w 1971 r. w Zakładach Wytwórczych Przyrządów Pomiarowych „ERA”. Po ukończeniu Politechniki Warszawskiej w roku 1976 został zatrudniony w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym. W roku 1977 ukończył Szkołę Oficerską rezerwy. Od roku 1990 r. pracował w Towarzystwie Przedsięwzięć Inwestycyjnych Sp. z o.o. w Warszawie poczem od 1994 r. Leica Oddział w Polsce a od 1996 w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym.

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Profesor Jan CIŚŁO (1912 - 1961)

Prof. mgr inż. Jan Ciśło urodził się w roku 1912. W roku 1931 ukończył Państwowe Gimnazjum w Tomaszowie Lubelskim w tym też roku rozpoczął studia wyższe na Oddziale Mierniczym Wydziału Inżynierii Lądowej i Wodnej Politechniki Lwowskiej. Zdany na własne środki utrzymania, studiował z przerwami, uzyskując w 1938 roku absolutorium i zaliczenie pracy dyplomowej z zakresu fotogrametrii. W tym też roku powołany został do wojskowej służby czynnej. Jako żołnierz uczestniczył w działaniach wojennych do końca września 1939 roku. W latach oku-

pacji brał czynny udział w walce o wyzwolenie narodowe w ramach organizacji podziemnych. W roku 1943 zdał egzamin dyplomowy w Wyższym Instytucie Technicznym (dawnej Politechnice Lwowskiej), a w roku 1946 nostryfikował dyplom na Wydziale Politechnicznym przy Akademii Górniczej w Krakowie.

Pracę zawodową rozpoczął jeszcze w czasie studiów, w okresie międzywojennym, w różnych biurach mierniczych przysięgłych we Lwowie i Brześciu n. Bugiem, odbywając wszechstronną praktykę w rozmaitych działach prac inżynierskich.

W roku 1946 prof. Ciśło rozpoczął działalność dydaktyczną i naukową na Wydziale Inżynierii Lądowej i Wodnej Wydziałów Politechnicznych AGH w Krakowie. W 1951 roku Rektor Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie powierzył profesorowi Ciśło organizację i kierownictwo nowo utworzonego w tej Uczelni Zakładu Fotogrametrii.

W roku 1954 otrzymał nominację na zastępcę profesora. W tym też czasie rozpoczął działalność naukową i badawczą, na zorganizowanej przez siebie placówce. Inicjuje pionierskie prace w zakresie fotogrametrycznych opracowań niotopograficznych. Wykonuje pełną inwentaryzację zamków w Pieskowej Skale i Baranowie Sandomierskim, przeprowadzając prace badawcze na temat zastosowania metod fotogrametrii do inwentaryzacji zabytków architektonicznych. Pierwszy w Polsce rozpoczyna prace badawcze związane z wykorzystaniem fotogrametrii naziemnej do opracowań map i planów sytuacyjno wysokościowych kopalń odkrywkowych.

Niezależnie od intensywnej działalności naukowo - badawczej, pogłębia studia zarówno w kraju jak i za granicą w zakresie najnowszych osiągnięć z dziedziny aerofotogrametrii. Nawiązuje rozległe kontakty z pracownikami naukowymi zajmującymi się fotogrametrią w różnych krajach Europy. Przejawia również działalność społeczną szczególnie na terenie Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego jako jego przedstawiciel do V Komisji Międzynarodowego Towarzystwa Fotogrametrycznego

2 października 1961 roku w pełni rozwijających się sił twórczych i stale nowych planów, nieoczekiwana śmierć przerwała Jego pracowite życie. Prof. Jan Ciśło reprezentował typ naukowca - inżyniera, a jednocześnie doświadczonego praktyka w wielu działach inżynierii lądowej. Młodzież straciła w nim oddanego pedagoga i wychowawcę, szczerego przyjaciela i bezinteresownego doradcę. Należał do ludzi o dużym takcie i wysokiej kulturze osobistej. Jako Przełożony był zawsze pełen troski o swoich pracowników, a jako człowieka charakteryzowała go stale niestąbną chęć niesienia pomocy bliźnim.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta

Uroczystość Jubileuszu 70-tej rocznicy urodzin Kol. Piotra Górala i Kol. Artura Orła

Na plenarnym zebraniu Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Gdańsku, wiankami kwiatów i listami gratulacyjnymi, uhonorowano zasłużonych naszych Kolegów: Piotra Górala i Artura Orła.

Listy gratulacyjne wręczone przez Prezesa Z.O. Kol. Ryszarda Sławińskiego zawierały następującą treść: „Dostojnemu Jubilatowi, drogiemu Koledze, długoletniemu aktywnemu działaczowi Zarządu Oddziału SGP, z okazji 70 rocznicy urodzin, składamy najserdeczniejsze życzenia zdrowia, szczęścia, radości oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym, a także dalszej zaangażowanej działalności w Stowarzyszeniu.

Kolega mgr inż. **Piotr Góral** urodził się 26.04.1932 roku w Wołkowysku. Ukończył Liceum Ogólnokształcące w Tczewie, a następnie studiował na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, które ukończył w roku 1955. Po studiach rozpoczął pracę w Wojewódzkim Zarządzie Urządzeń Rolnych w Gdańsku, a następnie po reorganizacji, w Wojewódzkim Biurze Geodezji i Terenów Rolnych w Gdańsku. W czasie swojej długoletniej pracy przeszedł wszystkie stopnie pracowniczej kariery: wykonawca, kierownik grupy, inspektor nadzoru geodezyjnego, długoletni główny inżynier a w latach 1990-1997 Dyrektor Biura.

Do Stowarzyszenia Geodetów Polskich wstąpił w 1955 roku. Pełnił szereg funkcji zarówno w Kole Zakładowym jak i Zarządzie Oddziału. Był długoletnim przewodniczącym Komisji Szkolenia i Postępu Technicznego w Z.O. Obecnie pełni funkcję Wiceprzewodniczącego Sądu Koleżeńskiego Oddziału SGP w Gdańsku.

Kolega inż. **Artur Orzeł** urodził się 14.01.1932 roku w Porzeczku pow. Grodno. Liceum Ogólnokształcące ukończył w Kwidzynie a studia na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Stopień inżyniera uzyskał w 1956 roku. Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę w Wojewódzkim Zarządzie Urządzeń Rolnych w Gdańsku na stanowisku inspektora nadzoru geodezyjnego. W 1960 roku przeniósł się do pracy w Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym, gdzie pełnił funkcję inspektora nadzoru, a w latach 1971-74 oraz 1983-88 był Dyrektorem Tego Przedsiębiorstwa.

Do Stowarzyszenia Geodetów Polskich wstąpił w 1956 roku. Pełnił w Stowarzyszeniu szereg funkcji, najpierw w Kole Zakładowym, potem został wybrany do Zarządu Oddziału. Przez szereg lat wchodził w skład Prezydium Zarządu Oddziału. Jest Kolegą który charakteryzuje się dużym zaangażowaniem w pracę na rzecz naszego Stowarzyszenia.

OPINIOWANIE AKTÓW PRAWNYCH

Stowarzyszenie Geodetów Polskich otrzymało od Głównego Geodety Kraju projekt nowelizacji Ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne. Zespół SGP d/s opiniowania aktów prawnych przygotował następujące uwagi do omawianego projektu nowelizacji ustawy, który został przekazany Głównemu Geodecie Kraju.

Szanowny Panie!

Stowarzyszenie Geodetów Polskich wyraża opinię, że proponowana nowelizacja ustawy z dnia 17 maja 1989 roku „prawo geodezyjne i kartograficzne” (wersja 10.06.2002) wnosi istotne uporządkowanie całokształtu spraw związanych z geodezją w Polsce.

W szczególności, SGP wyraża opinię, że proponowana nowelizacja zawiera jasną, przejrzystą i korzystną dla geodezji w Polsce definicję „służby geodezyjnej i kartograficznej” w Polsce; SGP postrzega propozycję zawartą w rozdz. 2 jako krok w kierunku tzw. „administracji specjalnej”.

Poniżej przedstawiamy uwagi o charakterze ogólnym, z prośbą o ich uwzględnienie:

1. Istnieje potrzeba precyzyjnego i bardziej konsekwentnego zredagowania Rozdz.

1a. „Krajowy system informacji geograficznej”; sformułowanie Art. 3. wymaga przepracowania; to, zaadaptowane z poprzedniej wersji ustawy brzmi niespójnie z tytułem rozdziału; por. także Art. 4,

2. Wszystkie sprawy geodezyjne powinny być przeniesione z gminy do powiatu. Dotyczy to także podziałów nieruchomości oraz scaleń. Z niewiadomych przyczyn rozgraniczenie proponuje się przenieść na szczebel powiatowy, a scaleń i podziałów nie?

3. Fundusz Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym powinien być w pierwszym rzędzie przeznaczony na szeroko rozumiane prowadzenie i aktualizację zasobu, a w dalszej kolejności (w miarę dostępnych środków) na inne prace geodezyjne. Ograniczenie to należy zapisać w ustawie, gdyż wydawanie tych środków „na wszystko” doprowadzi do deprecjacji zasobu.

4. W zakresie uprawnień zawodowych należy:

a) zaostrzyć kryteria zdobywania uprawnień (liczba lat praktyki), a nie proponować ich złączenie,

b) wprowadzić obowiązek permanentnego doskonalenia zawodowego geodetów uprawnionych. Wydaje się, że tymczasem należy poprzestać na lakonicznie sformułowanym artykule w Rozdziale 8 wzorując się na ustawie o gospodarce nieru-

chomościami; szczegółowe zasady powinny być sformułowane w rozporządzeniu.

Prosimy również o uwzględnienie uwag szczegółowych do tekstu projektu nowelizacji ustawy z dnia 17 maja 1989 roku „prawo geodezyjne i kartograficzne” (wersja 10.06.2002):

1. Art. 1. W zdaniu pierwszym, wyrazy „w tym” zastąpić wyrazami „a w szczególności”.

2. Art. 2. ust. 3. Wyraz „wyceną” zastąpić wyrazem „wycenę”.

3. Art. 2. ust. 9. Wykreślić wyrazy „lub znoszone”.

4. Art. 2. ust. 10. Czy infrastruktura, to biurka, krzesła, szafy, to też zasób?

5. Art. 2. ust. 13. Dodać na końcu wyrazy: „oraz inne informacje i dokumenty”.

6. Art. 7c.1. 2) dopisać, „podziałów”, scaleń i podziałów nieruchomości. Wykreślić scale wymian - czynności te to przedmiotem odrębnej ustawy.

7. Art. 9. Nie można zwolnić MON z obowiązków wynikających z ustawy. Ograniczyć tylko te zwolnienia do prac wykonywanych na terenach zamkniętych.

8. Art. 16. 1. Sformułowanie niejasne „przez ich wykonawcę”. Przenieść na koniec zdania.

9. Art. 31. ust. 4 nie powinno się „zatwierdzać” postanowieniem ugody, która ma moc ugody sądowej. Problem ten może być załatwiony w decyzji o umorzeniu postępowania rozgraniczającego.

10. Do rozdz. 8 „Uprawnienia” zgłaszamy następujące uwagi:

• Proponujemy rozważyć podział na kategorie:

✓ Uprawnienia zawodowe obejmujące zakres 1) geodezyjne pomiary sytuacyjno-wysokościowe

✓ Uprawnienia do wykonywania samodzielnych funkcji obejmujące inne zakresy, przy czym o zmianach tych zakresów piszemy poniżej

• Proponujemy wprowadzenie zakresu „kataster nieruchomości”, co pozostawałoby w konsekwencji do wprowadzonej w nowelizacji definicji „katastru”,

• Z określenia zakresu 5) geodezyjne urządzenie terenów rolnych i leśnych proponujemy wykreślić od słowa „a także...”,

• Proponujemy rozważyć rezygnację z zakresów: 6) redakcja map oraz 7)

Zebranie Zarządu Głównego SGP

W dniach 20-22 czerwca 2002 roku, odbyło się w Koszalinie i Mielnie zebranie Zarządu Głównego SGP. Zebranie połączone było z uroczystymi obchodami Jubileuszu 50-lecia Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Koszalinie.

Porządek zebrania oraz pobytu na ziemi koszalińskiej przedstawiał się następująco:

20.06.2002 r.

- śniadanie
- obchody Jubileuszu 50-lecia SGP w Koszalinie.
- obiad

Zebranie Zarządu Głównego SGP - Mielno.

- otwarcie zebrania,
- nadanie godności „Zasłużony Senior SGP”
- przyjęcie protokołu z zebrania Zarządu Głównego SGP z dnia 9.04.2002 r.
- dyskusja nad sprawozdaniem z działalności SGP za okres od 9.04 do 20.04.2002 r.
- sprawy organizacyjne,
- realizacja Uchwały XXXIV Zjazdu Delegatów SGP,
- projekt nowelizacji prawa geodezyjnego i kartograficznego,
- zakończenie obrad.

21.06.2002 r.

- wycieczka na Bornholm
- ognisko.

22.06.2002 r.

- śniadanie,
- wyjazd.

Informacje dotyczące Jubileuszu 50-lecia Oddziału SGP w Koszalinie zostaną podane w następnym numerze „Wiadomości”.

Otwarcia zebrania Zarządu Głównego SGP dokonał Prezes Stowarzyszenia Kol. Kazimierz Czarnecki. Powitał gości: Prezydenta Koszalin Pana Henryka Sobolewskiego i Wójta Gminy Mielno Pana Zbigniewa Choińskiego oraz członków władz Stowarzyszenia a także pozostałych uczestników zebrania.

Porządek obrad został zatwierdzony jednogłośnie.

Następnie nadano godność „Zasłużony Senior SGP” następującym Kolegom:

Janowi Kulesza - O/Białystok

Zenonowi Oldziejewskiemu - „-“

Protokół z poprzedniego zebrania Zarządu Głównego SGP został przyjęty bez zastrzeżeń. Przystąpiono do dyskusji nad sprawozdaniem z działalności SGP za okres od poprzedniego zebrania do dnia dzisiejszego. Sprawozdanie uzupełnił Prezes SGP następującymi informacjami:

- odbyła się w Warszawie coroczna Narada Polskiego Towarzystwa Informatyki Przestrzennej,
- przedstawiciele SGP wzięli udział w naradzie poświęconej omówieniu projektu nowelizacji prawa geodezyjnego i kartograficznego,

Prezes SGP spotkał się w Krakowie z Prezydentem Międzynarodowego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji,

- Odbyły się w Polanicy VIII Międzynarodowe Dni Geodezji Polsko - Czesko - Słowackie,
- Trwają przygotowania do przyszłorocznego Kongresu Katastralnego. Koledzy: Kazimierz Czarnecki i Andrzej Hopfer dwukrotnie omawiali w Krakowie sprawy organizacyjne związane z Kongresem.

Po krótkiej dyskusji sprawozdanie zostało przyjęte przez Zarząd Główny SGP.

fotogrametria i teledetekcja, które stanowią o kwalifikacjach osiągniętych w wyniku wykształcenia i doświadczenia zawodowego, a nie specjalności, w których działalność przynosi określone skutki prawne,

- Jesteśmy za rezygnacją z proponowanego nowego zakresu 8) klasyfikacja gruntów, który przyniósł by w efekcie „szkodliwe zamazanie” klarownej dotychczas definicji geodety,
- Sformułowanie zakresu jako: 9) krajowy system informacji geograficznej obliguje do „wszystkiego, co jest w geodezji” wobec definicji Art. 2, 15) oraz wobec treści rozdz. 1a; proponujemy poszukiwanie innego sformułowania (nazwy) zakresu 9) nie negując potrzeby zakresu dotyczącego „baz danych przestrzennych”, (zobacz propozycje dotyczące zakresu 10, poniżej),
- Proponujemy zrezygnować z zakresu 10) prowadzenie państwowego zasobu...; w

W następnym punkcie obrad Kol. Tadeusz Kuźnicki zwrócił się z prośbą do Zarządu Głównego SGP o zwolnienie Go z pełnienia funkcji Sekretarza Generalnego SGP. Prezes SGP przedstawił krótką charakterystykę zawodową Kol. T. Kuźnickiego ze szczególnym uwzględnieniem Jego pracy w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich.

Zarząd Główny SGP przychylił się do Jego prośby. Prezes SGP w serdecznych słowach podziękował za blisko trzydziestoletnią pracę na stanowisku Sekretarza Generalnego Stowarzyszenia Geodetów Polskich, wręczył Mu również album pamiątkowy.

Kol. Kazimierz Czarnecki zaproponował kandydaturę Kol. Włodzimierza Kędziory na wakuujące stanowisko Sekretarza Generalnego SGP. Zarząd Główny po wysłuchaniu krótkiego życiorysu Kol. W. Kędziory powołał Go na Sekretarza Generalnego SGP, odwołując przy tym z pełnionej funkcji Wiceprezesa SGP.

W kolejnym punkcie obrad przystąpiono do dyskusji nad stopniem zaawansowania w realizacji Uchwały XXXIV Zjazdu Delegatów SGP. Prezes SGP odczytywał poszczególne punkty Uchwały przedstawiając ich dotychczasową realizację. W dyskusji głos zabrało dwóch kolegów. Zarząd Główny uznał że poszczególne wnioski możliwe do realizacji (są również wnioski sprzeczne) są realizowane zadawalająco.

Następnie Kol. K. Czarnecki poinformował zebranych o przygotowanym przez GUGiK projekcie Ustawy która radykalnie nowelizuje prawa geodezyjnego i kartograficznego. Projekt ustawy został przesłany pocztą elektroniczną do wszystkich Oddziałów naszego Stowarzyszenia. Poinformował jednocześnie że GUGiK przygotował nową wersję projektu Ustawy która nie odbiega w zasadniczy sposób od zapisów w poprzednim projekcie.

Wywiązała się ożywiona dyskusja. Głos zabrało ponad 10 osób. Zgłoszono następujące problemy:

- zapisy dotyczące spraw uprawnień zawodowych są zbyt liberalne (skrócono staż pracy do 2 lat, niezrozumiale jest proponowane rozwiązanie dotyczące uprawnień dla techników, kontrowersyjna jest sprawa uprawnień dla osób którzy ukończyli studia za granicą, wstawić konieczność załączania oświadczenia o niekaralności w miejsce dotychczasowej opinii), projekt jest źle napisany, brak jest zapisów dotyczących podziałów,
- sprawy Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym (konieczność jego utrzymania),
- rozbieżne były opinie na temat zaproponowanych rozwiązań dotyczących organizacji służby geodezyjnej i kartograficznej.

Na zakończenie dyskusji ustalono że Zespół SGP ds. opiniowania aktów prawnych, biorąc pod uwagę między innymi również propozycje zgłoszone na zebraniu Zarządu Głównego, opracuje opinię SGP dotyczącą omawianego projektu Ustawy.

W sprawach różnych zgłoszono postulat aby Zarząd Główny SGP zawsze popierał stanowisko Oddziałów SGP dotyczących spraw związanych z danym Oddziałem.

Prezes Oddziału SGP we Wrocławiu Kol. Tadeusz Wiśniewski zgłosił chęć zorganizowania przez Oddział XXXV Zjazdu Delegatów SGP. Propozycja została przyjęta.

Zakończenia zebrania dokonał Prezes Stowarzyszenia Kol. Kazimierz Czarnecki, dziękując za aktywność oraz życzył szczęśliwego powrotu do domów.

W dniu 21.06.2002 r. miała się odbyć wycieczka na Bornholm. Niestety z powodu sztormu na Bałtyku wycieczka została odwołana.

Wieczorem odbyło się udane ognisko. Do tańca przygrywała bardzo dobra orkiestra. Bawiono się do późnych godzin.

22.06.2002 r. po śniadaniu, uczestnicy zebrania wyjechali do swoich miast.

Tadeusz Kuźnicki

ośrodkach powinni być zatrudniani geodeci uprawnieni w tych zakresach, którymi się zajmują (kwalifikują, kontrolują itd....),

- W art. 44, punkt 1, 2) proponujemy utrzymać 3 (trzy) lata praktyki zawodowej, pomimo sprecyzowania, że dotyczy to praktyki w zakresie, o który zabiega kandydat,
- W art. 44, proponujemy wykreślić w punkcie 1, 4) posiadają nienaganą opinię zawodową i zastąpić to oświadczeniem (zaświadczeniem) o niekaralności,
- W art. 44, punkt 2., proponujemy wstawić 5-letnią praktykę zawodową.
- W art. 44, punkt 4. przywrócić „...pokrewnego wykształcenia”, oraz uzupełnić „...w tym również wykształcenia geodezyjnego uzyskanego poza granicami...”, a następnie wykreślić to, co dotyczy art. 43, p. 8.

Z wyrazami szacunku

POROZUMIENIE o współdziałaniu zawarte pomiędzy Głównym Geodetą Kraju a Stowarzyszeniem Geodetów Polskich w dniu 10 czerwca 2002 roku.

Współczesne potrzeby gospodarki narodowej w Polsce stawiają wyjątkowe zadania przed kadrą inżynierów i techników geodetów. Są to zadania wymagające wykorzystania zarówno polskich, jak i światowych osiągnięć w zakresie współczesnych technologii pomiarów geodezyjnych, metod pozyskiwania informacji o przestrzeni gospodarczej, metod przetwarzania informacji oraz systemów dystrybucji tych informacji. Wypełnienie tych zadań przez geodetów służy racjonalnemu administrowaniu krajem i jego zasobami, zagadnieniom obronności kraju, obsłudze procesów inwestycyjnych i obsłudze potrzeb obywateli. Zagadnienia te nabierają wyjątkowego znaczenia w powiązaniu z członkostwem Polski w Unii Europejskiej.

Mając na uwadze powyższe powody oraz zadania statutowe Głównego Geodety Kraju i zbieżne z nimi w zakresie zawodowym zadania statutowe Stowarzyszenia Geodetów Polskich, zawiera się niniejsze porozumienie o współdziałaniu pomiędzy Głównym Geodetą Kraju a Stowarzyszeniem. Intencją porozumiewających się stron jest nawiązanie do wcześniejszej, długotrwałej i owocnej współpracy Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich opartej o podobne porozumienia z dnia 11 kwietnia 1967 roku, z dnia 11 kwietnia 1978 roku, z dnia 17 września 1984 roku oraz porozumienie w sprawie współdziałania przy organizowaniu postępowania kwalifikacyjnego dla nadawania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii z dnia 12 lipca 1991 roku, a także porozumienie w sprawie organizacji szkoleń z zakresu geodezji i kartografii z dnia 10 czerwca 1997 roku.

Niniejsze porozumienie o współpracy wynika z troski środowiska geodezyjnego reprezentowanego przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich i Głównego Geodety Kraju o jak najefektywniejsze wykorzystanie potencjału naukowo-technicznego i organizacyjnego Stowarzyszenia oraz ponad 80. letniego dorobku Stowarzyszenia dla rozwoju i funkcjonowania geodezji w Polsce.

1. Porozumienie obejmuje współdziałanie w zagadnieniach dotyczących geodezji i kartografii w Polsce a w szczególności:

- ✓ rozwoju i organizacji geodezji i kartografii,
- ✓ postępu naukowo-technicznego,
- ✓ jakości prac geodezyjnych i kartograficznych,
- ✓ kwalifikacji zawodowych i systemu uprawnień zawodowych,
- ✓ liczebności i struktury kadry,
- ✓ ochrony zawodu,
- ✓ współpracy z zagranicą i informacji naukowo-technicznej.

2. Podstawowymi formami współdziałania będą: konsultacje, narady, współpraca organizacyjna i wspólne organizowanie konferencji naukowo-technicznych, sympozjów i kongresów, a ponadto organizowanie przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich na zlecenie Głównego Geodety Kraju szkoleń, kursów oraz prowadzenie procedur kwalifikacyjnych na uprawnienia zawodowe nadawane przez Głównego Geodetę Kraju.

3. a) Główny Geodeta Kraju konsultować będzie ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich:

- ✓ programy rozwoju geodezji i kartografii w Polsce,
- ✓ projekty przepisów prawnych dotyczących służby geodezyjnej w Polsce, a w szczególności projekty nowelizacji prawa geodezyjnego i kartograficznego,
- ✓ projekty przepisów o uprawnieniach zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii,
- ✓ projekty przepisów w zakresie podnoszenia kwalifikacji kadry, kształcenia ustawicznego,
- ✓ projekty standardów technicznych i instrukcji,

b) Stowarzyszenie Geodetów Polskich konsultować będzie z Głównym Geodetą Kraju:

- ✓ tematykę konferencji naukowo-technicznych, sympozjów, seminariów i kursów szkoleniowych,

✓ stanowisko zajmowane na forum międzynarodowym Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG) i Międzynarodowego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji (ISPRS) w sprawach zawodowych objętych niniejszym porozumieniem,

c) Stowarzyszenie Geodetów Polskich ponadto:

- ✓ zapewni, poprzez swoje ogniwa organizacyjne, szeroką konsultację społeczną projektów przepisów prawnych i standardów technicznych przedstawionych przez Głównego Geodetę Kraju,
- ✓ opracowywać będzie z własnej inicjatywy propozycje dotyczące rozwoju geodezji i kartografii w Polsce, organizacji geodezji oraz doskonalenia kwalifikacji kadr geodezyjnych i przedstawiać te propozycje Głównemu Geodecie Kraju, a jeśli zagadnienia objęte tymi propozycjami dotyczyć będą innych resortów, Stowarzyszenie będzie konsultować swoje stanowisko z Głównym Geodetą Kraju,
- ✓ propagować będzie wśród ogółu swoich członków, również na łamach „Przeglądu Geodezyjnego”, treści obowiązujących aktów prawnych i standardów oraz innych zagadnień objętych niniejszym porozumieniem; powyższe nie wyklucza stanowisk polemicznych, mających na celu doskonalenie przedmiotowych uregulowań.

4. W zakresie spraw związanych z uprawnieniami zawodowymi w dziedzinie geodezji i kartografii nadawanymi przez Głównego Geodetę Kraju:

- a) Główny Geodeta Kraju i Stowarzyszenie Geodetów Polskich będą ściśle współpracować nad doskonaleniem systemu uprawnień zawodowych, zakresami specjalności oraz kryteriami stanowiącymi podstawę do uzyskania uprawnień zawodowych,
- b) Stowarzyszenie Geodetów Polskich będzie prowadzić odpowiednie kursy i szkolenia dla kandydatów ubiegających się o uprawnienia zawodowe,
- c) Stowarzyszenie Geodetów Polskich będzie przedstawiać kandydatów do Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej powoływanej przez Głównego Geodetę Kraju w liczbie wynoszącej 50% składu Komisji, a prezesa Stowarzyszenia jako kandydata na przewodniczącego Komisji,
- d) Główny Geodeta Kraju będzie uwzględniać, w miarę możliwości, propozycje Stowarzyszenia przy powoływaniu Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej.

5. W zakresie spraw związanych z kształceniem geodetów w Polsce:

- a) Główny Geodeta Kraju i Stowarzyszenie Geodetów Polskich będą ściśle współpracować nad doskonaleniem systemu kształcenia geodetów w Polsce,
- b) Główny Geodeta Kraju i Stowarzyszenie Geodetów Polskich będą inicjować opracowanie i uaktualnianie przez wydziały geodezyjne uczelni kształcących geodetów i techników geodezyjne „minimów programowych” wykształcenia geodezyjnego oraz będą przedkładać wspólne propozycje treści „minimów programowych”; Główny Geodeta Kraju podejmie kroki zmierzające do formalnego uznawania jako osoby posiadające wykształcenie geodezyjne przy ubieganiu się o uprawnienia zawodowe absolwentów uczelni i techników geodezyjnych wypełniających „minima programowe”.

c) Główny Geodeta Kraju i Stowarzyszenie Geodetów Polskich będą pracować wspólnie nad systemem kształcenia ustawicznego i obowiązkowego podnoszenia kwalifikacji zawodowych geodetów uprawnionych; Główny Geodeta Kraju przedstawi odpowiednie zapisy w tej sprawie do ustawy o geodezji i kartograficznej,

d) Główny Geodeta Kraju i Stowarzyszenie Geodetów Polskich zgodnie potwierdzają, że nadal ważne są i obowiązujące „Porozumienie w sprawie współdziałania Głównego Geodety Kraju ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich w sprawie organizacji szkoleń z zakresu geodezji i

W OBIEKTYWIE GEODETÓW FOTOINFORMACJE

Prezes SGP wita gości

Za dobrą współpracę Głównego Geodety Kraju z SGP

Prezesi podpisują porozumienie

Świadkowie podpisania porozumienia

Uścisk dłoni pieczętujący podpisanie porozumienia

Świadkowie podpisania porozumienia

Uroczyste zebranie Zarządu Oddziału SGP w Białymstoku

W dniu 26 marca 2002 r. Odbyło się zebranie Zarządu Oddziału na którym:

1. Złote Odznaki Honorowe NOT wręczono 2 Kolegom. Srebrne Odznaki NOT otrzymało 5 Koleżanek i Kolegów.
Złote Odznaki Honorowe SGP otrzymał 1 Kolega zaś srebrne wręczono 12 Koleżankom i Kolegom.
 2. Rozstrzygnięto współzawodnictwo Kół SGP za rok 2001:
Pierwsze miejsce zajęło Koło przy Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjne Kartograficznym Spółka z o.o. w Białymstoku - zdobywając puchar i dyplom. Drugie miejsce wyróżnione dyplomem zajęło Koło w Bielsku Podlaskim. Trzecie miejsce i dyplom zdobyło Koło przy Politechnice Białostockiej i Zespole Szkół Budowlano Geodezyjnych.
 3. Na zebraniu były ogłoszone również wyniki etapu szkolnego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej, wręczono jednocześnie laureatom - reprezentantom szkoły na etap centralny, dyplomy i nagrody.
- Nagrody ufundowały oraz koszty pobytu na etapie centralnym reprezentantów szkoły oraz opiekuna pokryli następujący sponsorzy: GEOKOMPLEKS, GEOPOMIAR, GEO-SERWIS, KAMIŃSKI T., MERIDIAN, MIRONCZUK M., RENSERWISE, WITMAR. Wszystkim sponsorom serdecznie dziękujemy.

Czesław Lech

Wręczenie odznaczeń przez Prezesa Z/O kol. Czesława Lecha. Stoją od lewej: Jan Kulesza, Eugenia Bajkowska, Zygmunt Piętka, Ireneusz Dudziński i Ludmiła Magruk

Prezisi Zarządów Kół wg zajętych miejsc we współzawodnictwie. Od lewej: Kol. Kol. Zuzanna Leszczyńska, Regina Stalewska i Waldemar Łapiński

Podziękowania za dyplomy i nagrody, od lewej: Tadeusz Borysiuk - przewodniczący komisji, Jan Wiśniewski - dyrektor ZSBG, Tomasz Szymczukiewicz, Kamila Matuszewska i Tadeusz Łapiński - laureaci

Kolejna wycieczka geodetów Oddziału białostockiego SGP

Uczestnicy wycieczki na Placu Bohaterów w Budapeszcie

Na tle panoramy Budapesztu na górze św. Gelerta

Tatrzańska łomnica

W dniach 27 kwiecień - 1 maja 2002 r. Geodeci Oddziału białostockiego SGP odbyli kolejną wycieczkę zagraniczną, tym razem na Węgry i do Słowacji.

Zwiedziliśmy piękną stolicę Węgier Budapeszt, szczególne wrażenie zrobiła przejażdżka późnym wieczorem po Dunaju.

Następnie zwiedziliśmy piękne miasto Szentendre z niepowtarzalnym Muzeum Marcepana. Duże wrażenie również zrobił na wycieczkowiczach ośrodek jeździecki położony kilkadziesiąt kilometrów od stolicy. Zaprezentowano przepiękne popisy jazdy konnej, paradę koni i wołów, powożenie zaprzęgami konnymi itp. Odbyliśmy również przejażdżkę zaprzęgiem konnym.

Na Słowacji zwiedziliśmy piękną jaskinię „Svoboda” oraz miasta: Liptowski Mikulasz, Szczyrbskie Pleso i Tatrzańską łomnicę.

Pogoda dopisała a zatem również i humory.

Czesław Lech

Mistrzostwa Nowosądeckiego Oddziału SGP w narciarstwie alpejskim w sezonie 2001/2002

We wspaniałej zimowej scenerii rozegrano w Krynicy Czarnym Potoku na stokach Jaworzyny Krynickiej 9-te zawody narciarskie o puchar Prezesa ZO SGP. Sprawną i profesjonalną obsługę zawodów zapewnili nasi koledzy geodeci z Krynickiej Grupy GOPR: Wojciech Porzycki, Ryszard Korzeński i Wojciech Urban.

W zawziętej rywalizacji udział wzięło 39 zawodniczek i zawodników.

W konkurencji mężczyzn zwyciężył Ryszard Korzeński (ponownie), a wśród pań kol. Beata Wilk.

Rozdanie dyplomów połączone z gorącą dyskusją, przy zastawionym stole, o żywotnych problemach naszego zawodu i snuto plany startowe na przyszły sezon.

Marian Ryczek

Jaworzyna witała wszystkich wspaniałą pogodą

Emocje przedstartowe, od lewej kolejno: Marian Ryczek, Stanisław Ochoda (podpiera) i Andrzej Demusz

Zbiórka zawodników przy dolnej stacji kolejki gondolowej na Jaworzynie Krynicką

Przy tablicy wyników cizba, na pierwszym planie Wojciech Porzycki pakuje aparaturę pomiarową

Mistrzostynie Anna Chebda nr 18 (zeszłoroczna) i Beata Wilk nr 15 (obecna)

IV REGIONALNY ZJAZD GEODETÓW POMORZA I KUJAW

W dniach 25 i 26 maja 2002 roku miało miejsce spotkanie geodetów. Jego organizatorem były Zarządy Oddziałów Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Bydgoszczy i Toruniu. Wspólne spotkanie toruńskich i bydgoskich geodetów odbywało się po raz czwarty. Na miejsce spotkania wybrano mający wiele naturalnego uroku zakątek nad Zalewem Koronowskim w Nowym Jasińcu. Gościny użyczał ośrodek wypoczynkowy „Krepiel”, z szerokim, bezpośrednim dostępem do wód Zalewu.

Do spotkania zostali zaproszeni i uczestniczyli w nim geodeci pracujący w firmach geodezyjnych, w urzędach powiatowych i gminnych, geodeci powiatowi; przybyli też licznie szefowie firm geodezyjnych. Na nasze zaproszenie spotkanie uświetnili swoją obecnością Prezes Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, kol. Jerzy Albin, Wojewoda Kujawsko-Pomorski, kol. Romuald Kosieniak, Dyrektor Gabinetu Wojewody, kol. Joanna Miłucha, Geodeta Województwa, kol. Elżbieta Makuch, Inspektor Wojewódzki, kol. Karol Bogaczyk, Dyrektor Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, kol. Grzegorz Czajka oraz Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej, kol. Stanisław Kluska.

Zebranych powitał i otworzył Zjazd dokonał Prezes Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Bydgoszczy, kol. Bronisław Węglarz. Główny Geodeta Kraju dziękując za zaproszenie do udziału w Zjeździe, wyraził głębokie zadowolenie z obecności na spotkaniu i zapewnił o swojej życzliwości dla jego uczestników. W wystąpieniu przedstawił aktualne problemy, przed których rozwiązaniem staje kierownictwo Głównego Urzędu. Wojewoda, dziękując serdecznie za zaproszenie do udziału w Zjeździe, zwrócił uwagę na rządowe zainteresowanie problematyką geodezyjną.

Do tradycji zjazdu geodetów naszego regionu należą zabawy sportowe i konkursy geo-

dezyjne. Toczone boje o zwycięstwo w mini golfie, strzelaniu i tenisie stołowym. Wśród „gier” geodezyjnych dużym uznaniem cieszyły się takie „konkurencje” - „rozgrywane” bez narzędzi pomiarowych - jak wyznaczenie prostopadłej, szacowanie różnicy wysokości, pomiar odległości „na kroki”, szacowanie odległości.

Zwycięzców w poszczególnych konkurencjach nagrodzono hojnie, w czasie uroczystej kolacji, która stanowiła też wymienitą okazję do wznoszenia rozlicznych toastów, dających wyraz satysfakcji i ukontentowania z uczestniczenia w spotkaniu. Stowarzyszenie i organizatorzy Zjazdu byli adresatami wspaniale brzmiących toastów, pełnych ciepła, przyjaźni i koleżeńskiej życzliwości.

A pieśń biesiadna długo w noc rozbrzmiewając, mknęła hen po falach zalewu, umiała kontemplowanie czaru ogniska i zastygła pod granatem nieba, usianym rojami gwiazd. W śpiewie wiodła prym załoga dwumasztowej łódki kolegi Bolka Krystowczyka. Brzmienie pieśni przetrwali nocni „gawędziarze”, których Morfeusz utulił do snu dopiero nad ranem.

Niedzielnego przedpołudnia, któremu towarzyszyła piękna aura, dawało możliwość popływania po Zalewie Koronowskim i wprowadzało w bezpośrednie przeżywanie piękna wody i lasów, porastających jej brzegi. Zainteresowani przeszłością mogli zwiedzić ruiny i grodziszcze nad Jeziorem Zamkowym w Nowym Jasińcu.

Spotkanie - ku żalowi uczestników dobiegało końca i nadszedł czas wzajemnych podziękowań i pożegnań. Pozostało pragnienie, aby za rok, geodeci z Pomorza i Kujaw spotkali się znów w roku 2003 na terenie b.woj. Włocławka, aby uaktywnić to geodezyjne środowisko.

Bydgoszcz, dnia 3 czerwca 2002 roku.

Stanisław Marcin Wiliński

... mówi Główny Geodeta Kraju o zamierzeniach GUGiK

Przed pierwszym toastem nad Zalewem Koronowskim

Rejs po Zalewie Koronowskim

Zwiedzanie ruin zamku w Nowym Jasińcu

Uroczysta kolacja

„Hej Sokoly...”

Dr inż. Ludmiła Pietrzak pierwszy Inżynier Europejski EUR - ING w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich

Dr inż. Ludmiła Pietrzak, jako pierwsza w naszym Stowarzyszeniu otrzymała tytuł zawodowy „Inżyniera Europejskiego” - EUR ING. Tytuł ten został nadany Jej w dniu 14 maja 2002 r. na posiedzeniu w Brukseli przez Komitet Monitoringowy Europejskiej Federacji Narodowych Stowarzyszeń Inżynierskich (FEANI). Nowy Inżynier Europejski może się również poszczycić tym że jako 50 geodeta w Polsce uzyskała w dniu 9 listopada 2001 r. specjalizację zawodową I-go stopnia w dyscyplinie naukowej geodezja i kartografia w zakresie: Geodezyjne urządzenia terenów rolnych i leśnych oraz Systemy informacji przestrzennej. Składając zainteresowanej serdeczne gratulacje w imieniu Komisji Specjalizacji Zawodowej SGP, uważam że należy podać jej krótkie „CURRICULUM VITAE”. Może znajdą się chętni do pójścia w Jej ślady, do czego serdecznie zapraszam i namawiam!

Dr inż. Ludmiła Pietrzak urodziła się 6 listopada 1957 r. w Goleniowie. Mieszka stale w Suwałkach, pracuje zawodowo już prawie 20 lat. W latach 1976 - 1981 studiowała na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Dyplom mgr inż. w specjalności geodezja inżyniersko - gospodarcza uzyskała 8.10.1981 r. Na tej samej uczelni w latach 1995 - 1999 podnosiła swe kwalifikacje przygotowując pracę doktorską, którą obroniła w dniu 25 czerwca 1999 r. uzyskując stopień doktora nauk technicznych. Tematem pracy doktorskiej było „Metoda pozyskiwania danych dla numerycznych obszarów rolnych i leśnych poprzez ich skanowanie i wektoryzację.

Szczegółowe zainteresowania Koleżanki L. Pietrzak to: kartografia komputerowa, Systemy Informacji Geograficznej i Terenowej, fotografia, ogrodnictwo i muzyka Leonarda Cohena.

Przebieg pracy zawodowej przedstawia się następująco: 13 lat w Wojewódzkim Biurze Geodezji i Terenów Rolnych w Suwałkach (ostatnie trzy lata na pół etatu), 3 lata w Urzędzie w Sejnach (cały czas praca na pół etatu), 2 lata w firmie Impulsy w Suwałkach, aktualnie pracuje jako dyrektor we własnej firmie „Inter -TIM” założonej w roku 1995, specjalizując się w LIS, GIS systemów katastralnych i rzeczoznawstwa.

W ostatnich 10 latach swej aktywnej działalności dr inż. i nowy Inżynier Europejski Ludmiła Pietrzak stale podnosiła swe kwalifikacje naukowe i zawodowe kończąc:

- 1991 r. Basic Postgraduate Course in Land Information Systems-EC TEMPUS;
- 1992 r. English as a second language in level 8 - American Language Communication Center - New York;
- 1996 r. Studium Podyplomowe Szacowania Nieruchomości - ART Olsztyn;
- 1998 r. Kwalifikacje Pedagogiczne instruktorów praktycznej nauki zawodu - NOT;
- 1999 r. Studium rzeczoznawstwa sądowego - Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych.

Dr inż. Ludmiła Pietrzak jest autorem względnie współautorem dziewięciu publikacji naukowych wygłoszonych na konferencjach naukowo technicznych i opublikowanych w prasie zawodowej.

Prof dr hab. inż. Stanisław Pachuta

dok. ze str. 4

kartografii” z dnia 10 czerwca 1997 roku oraz „Porozumienie w sprawie współdziałania przy organizowaniu postępowania kwalifikacyjnego dla nadawania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii” z dnia 12 lipca 1991 roku

6. a) Główny Geodeta Kraju popierać będzie:

- ✓ korzystanie z usług Zespołu Rzeczoznawców Stowarzyszenia,
- ✓ organizowanie przez ogniwa Stowarzyszenia różnych form działalności integracyjnej środowiska geodetów, działalności socjalnej i rekreacyjnej.

b) Stowarzyszenie Geodetów Polskich będzie:

- ✓ zapoznawać Głównego Geodetę Kraju z treścią wniosków i uchwał podejmowanych na zjazdach, kongresach, konferencjach naukowo-technicznych i naradach,
- ✓ publikować w „Przeglądzie Geodezyjnym” opracowania na tematy proponowane przez Głównego Geodetę Kraju; zapraszać na posiedzenia Rady Programowej „Przeglądu” przedstawiciela Głównego Geodety Kraju,
- ✓ proponować sekcjom naukowym i innym ogniwom Stowarzyszenia podejmowanie problematyki naukowej i zawodowej dotyczącej zagadnień rozwoju geodezji i kartografii w Polsce objętych niniejszym porozumieniem.

7. Stowarzyszenie Geodetów Polskich będzie organizować:

- a) konkursy jakości prac geodezyjnych i kartograficznych na zlecenie Głównego Geodety Kraju,
- b) konferencje naukowo-techniczne i narady poświęcone tematyce proponowanej przez Głównego Geodetę Kraju,

c) inne konkursy poświęcone wiedzy i technice geodezyjnej we współpracy z Głównym Geodetą Kraju.

8. Główny Geodeta Kraju będzie wspomagał działania Stowarzyszenia związane z:

- a) egzekwowaniem „Kodeksu Etyki Zawodowej”,
- b) ochroną interesów zawodowych geodetów.

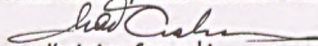
9. Dla zapewnienia ciągłości i skuteczności przepływu informacji w zakresie objętym niniejszym porozumieniem:

- a) Główny Geodeta Kraju zapraszać będzie Prezesa Stowarzyszenia do udziału w posiedzeniach Kolegium Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, a przedstawicieli Stowarzyszenia do udziału w posiedzeniach zespołów i komisji, gdy przedmiotem tych posiedzeń będą sprawy objęte niniejszym porozumieniem,
- b) Stowarzyszenie Geodetów Polskich zapraszać będzie Głównego Geodetę Kraju, lub jego przedstawicieli, na plenarne zebrania Zarządu Głównego Stowarzyszenia, na posiedzenia komisji i zespołów problemowych zajmujących się problematyką objętą niniejszym porozumieniem.

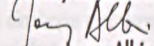
10. Traci moc porozumienie o współdziałaniu zawarte pomiędzy Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii a Stowarzyszeniem Geodetów Polskich w dniu 17 września 1984 roku.

11. Porozumienie niniejsze wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Kazimierz Czarnecki

Główny Geodeta Kraju

Jerzy Albin

XXIII KONGRES TECHNIKÓW POLSKICH

W dniu 18 czerwca 2002 r. w drugim dniu 74 Targów Technologii Przemysłowych i Dóbr Inwestycyjnych, na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich odbyła się Sesja zamykająca XXIII Kongres Techników Polskich z udziałem prawie 800 uczestników.

W przeddzień otwarcia Kongresu tj. 17 czerwca, podczas uroczystego koncertu z okazji „Dnia Polskiego” na wspomnianych 74 Targach, Prezydent RP Aleksander Kwaśniewski wręczył Nagrody Gospodarcze Prezydenta RP. Zostały one przyznane firmom, które przyczyniają się do rozwoju technicznego i gospodarczego, upowszechniają pozytywne wzorce i metody osiągania sukcesów w gospodarce wolnorynkowej, a także promują nasz kraj - stwierdził w swym wystąpieniu Prezydent RP. W tegorocznej edycji „OSKARÓW” uprawnione instytucje i organizacje zgłosiły 157 kandydatów. Z tej grupy kapituła pod przewodnictwem prof. Janiny Józwiak nominowała 21 firm. Z tego grona prezydent wskazał laureatów w 7 - miu kategoriach.

Wyróżnienie za zwycięstwo w grupie „Najlepszy wynalazek w dziedzinie techniki” przypadło prof. Sylwestrowi POROWSKIEMU z zespołem, z Centrum Badań Wysokociśnieniowych „Unipres” PAN w Warszawie, którzy są twórcami „Niebieskiego lasera”. Jest to pierwszy na świecie bezdyslokacyjny laser półprzewodnikowy, emitujący światło niebieskie w zakresie 410 - 430 nm. Jego zalety mogą być wykorzystane m.in. przy zwiększeniu informacji na dyskach optycznych i przy konstruowaniu drukarek laserowych ultrawysokiej rozdzielczości. Prezydent Aleksander Kwaśniewski uzasadniając swą decyzję, szczególnie podkreślił, że wdrożenie produkcji opartej o ten wynalazek zagwarantuje w Polsce produkcję na poziomie ok. 2 mld USD i wzbogaci naszą - polską ofertę eksportową. Wymieniłem tu tylko jeden nagrodzony wynalazek, bliski memu sercu jako autorowi ponad 20 opatentowanych wynalazków w zakresie zastosowania techniki laserowej w geodezji w latach 70 i 80 minionego wieku.

Wracając do szczegółowego orszewienia XXIII Kongresu Techników Polskich należy podkreślić, że Patronat Honorowy nad Kongresem objął Prezydent RP. Na czele Komitetu Honorowego stanął przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Rektor Politechniki Warszawskiej, prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki, a przewodnictwo Komitetu Programowego Kongresu spoczywało w rękach Prezesa FSNT NOT, dr inż. Wojciecha Ratyńskiego.

Organizatorami Kongresu były: Federacja Stowarzyszeń Naukowo Technicznych NOT, Akademia Inżynierska w Polsce, Rada Główna Jednostek Gospodarczo Rozwojowych, Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych oraz Międzynarodowe Targi Poznańskie.

Otwarcie dziś kończącego się Kongresu odbyło się w dniu 7 grudnia 2001 roku w gmachu Warszawskiego Domu Technika. W ten sposób rozpoczęto półroczny okres dyskusji i debat merytorycznych w środowisku technicznym w różnych regionach kraju oraz w Stowarzyszeniach Naukowo Technicznych.

Otwarcia zamykającej Sesji Kongresu w dniu 18 czerwca 2002 r. oraz serdecznego powitania uczestników i gości dokonali: Mgr inż. Bogusław Zalewski - Prezes Zarządu Międzynarodowych Targów Poznańskich oraz Dr inż. Wojciech Ratyński - Prezes FSNT NOT.

W wystąpieniach oficjalnych zabrali głos: Przedstawiciel Prezydenta RP, w imieniu Prezesa Rady Ministrów przemawiał Minister Nauki prof. Michał Klejber, który w wypowiedzi poświęconej aktualnym problemom nauki i techniki zapowiedział m.in. zaostreżenie polityki finansowej państwa w zakresie badań naukowych i koncentrację nakładów na projekty celowe.

W drugiej części wystąpień oficjalnych przemawiał Marszałek Województwa Wielkopolskiego oraz przedstawiciele stowarzyszeń inżynierów i techników polskich za granicą.

Następnym punktem obrad Kongresu była nietypowa półgodzinna debata „Technicy bliżej rynku”; wiedza - doświadczenie - kreatywność. Trzech wybitnych dyskutantów inspirowanych przez jednego prowadzącego odpowiadało na pytania w jakim kierunku i co robi Federacja Stowarzyszeń Naukowo Technicznych NOT. Dyskusja dotyczyła trzech podstawowych zagadnień:

I. Udział środowisk technicznych w ożywieniu gospodarki.

II. Wzmocnienie pozycji inżynierów i techników.

III. Zawodowa, silna organizacja pozarządowa.

Po przerwie odbyła się bardzo ciekawa dyskusja w której zabrali głos: Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki - Rektor Politechniki Warszawskiej.

Prof. dr hab. inż. Wiesław Bartosik - Sekretarz Stanu w Komitecie Badań Naukowych, który bardzo interesująco przedstawił projektowane zmiany w polityce naukowej. Prof. dr hab. inż. Bogdan Ney - członek Prezydium PAN, Prezes Akademii Inżynierskiej w Polsce, który we wspaniałym wystąpieniu, nawiązał do swego referatu wygłoszonego w inauguracyjnym wystąpieniu w dniu 7 grudnia 2001 roku, dotyczącym „Zaawansowanym formom techniki, które są szansą cywilizacyjnego rozwoju Polski”

Dr inż. Wojciech Ratyński - Prezes FSNT NOT, który przedstawił najważniejsze imprezy zorganizowane w czasie spotkań dyskusyjnych Kongresu przez Zarząd FSNT NOT

– 1 lutego odbyło się w Warszawie spotkanie z Prezesem Rady Ministrów Leszkiem Millerem,

– w marcu powołano Klub Integracji Europejskiej działający przy Zarządzie FSNT NOT,

– 21 marca zorganizowano seminarium nt. „Problemy bezpieczeństwa energetycznego w Polsce”,

– 11-12 kwietnia odbyła się konferencja naukowo techniczna pt. „Q - Unii Europejskiej”,

– 11-14 kwietnia odbyło się posiedzenie Krajowej Rady Polskich Uczelni Technicznych.

Jednym z tematów obrad była „Rola FSNT NOT w XXI w. Wobec procesu integracji z UE i globalizacji”

Czas dyskusji kongresowej zbiegł się z uruchomieniem w FSNT NOT „Programu projektów celowych dla małych i średnich przedsiębiorstw”, realizowanego w oparciu o umowę z KBN. Na ogłoszony ogólnopolski konkurs zostało zgłoszonych 55 wniosków o dofinansowanie projektów celowych.

Po obiedzie uczestnicy Kongresu przystąpili do dyskusji nad projektem Uchwały XXIII Kongresu Techników Polskich. Projekt Uchwały przedstawiła Kol. Ewa Mańkiewicz Cudny - Wiceprezes Zarządu FSNT NOT.

Po przedstawieniu projektu Uchwały, wywiązała się krótka dyskusja, po zakończeniu której w głosowaniu uchwalono wspomnianą Uchwałę.

Na zakończenie obrad Kongresu zabrali głos Prof. Dr hab. inż. Jerzy Woźnicki - Przewodniczący Komitetu Honorowego Kongresu i dr inż. Wojciech Ratyński - Przewodniczący Komitetu Programowego, którzy w serdecznych wypowiedziach podziękowali za udział w obradach i uroczyste zamknęli XXIII Kongres Techników Polskich.

Stanisław Pachuta

Uchwała XXIII Kongresu Techników Polskich

Zgromadzeni na Sesji Zamykającej XXIII KTP wyrażają zadowolenie, iż to ważne nie tylko dla społeczności inżynierskiej, ale także Polski wydarzenie odbywa się w roku 2002, ogłoszonym przez Sejm RP rokiem Eugeniusza Kwiatkowskiego, inżyniera, ministra przemysłu i handlu w II RP, budowniczego Gdyni i Centralnego Okręgu Przemysłowego.

Uczestnicy XXIII Kongresu Techników Polskich obejmującego Sesję Inauguracyjną (Warszawa, 7 grudnia 2001), międzysesyjne debaty i dyskusje branżowe oraz regionalne, a także Sesję Zamykającą (Poznań, 18 czerwca 2002) podkreślają z zadowoleniem fakt konsolidacji polskiej społeczności technicznej z wyższych uczelni technicznych, jednostek badawczo-rozwojowych, stowarzyszeń naukowo-technicznych, tworzących Federację SNT NOT i z Akademii Inżynierskiej w Polsce. Jej pozytywne wyniki dały się już zauważyć w toku prac kongresowych. Widocznym efektem jest wypracowanie wspólnego stanowiska wobec problemów strategicznych dla rozwoju cywilizacyjnego Polski m.in. takich jak: integracja z Unią Europejską, budowa społeczeństwa informacyjnego i procesy globalizacji oraz udział środowisk technicznych w realizacji programu ożywienia i rozwoju gospodarki.

Inżynierowie, technicy, ludzie nauki i przedsiębiorcy zgromadzeni na Sesji Zamykającej

XXIII Kongres Techników Polskich uznają, iż dokonująca się transformacja ustrojowa umożliwiła Polsce podjęcie trudnego zadania dostosowania gospodarki do funkcjonowania w wolnorynkowym otoczeniu wysoko rozwiniętych państw Unii Europejskiej. Uczestnicy Kongresu widzą szansę rozwoju kraju we współpracy z rodziną krajów europejskich i dlatego wzywają wszystkich członków społeczności technicznej do wspierania działań zmierzających do przystąpienia do Unii Europejskiej oraz do twórczego w nich uczestniczenia. Oceniając pozytywnie kierunek przemian dostrzegamy również negatywne zjawiska, szczególnie te, które prowadzą do wysokiego bezrobocia i poczucia niezadowolenia licznych grup społeczeństwa. Za takie zjawiska uznajemy:

- przypadki niewłaściwej prywatyzacji, bez uwzględnienia racjonalnych kryteriów i oceny jej wieloletnich skutków społecznych,
- rozbieżności samodzielnymi zespołami specjalistów zaplecza badawczo-rozwojowego gospodarki,
- przeznaczanie na naukę coraz mniejszych nakładów finansowych,
- brak środków i instrumentów wdrażania innowacji,

- hamowanie przedsiębiorczości przez skutki schładzania gospodarki i nadmierny fiskalizm,
- rosnącą biurokrację i korupcję,
- nierównomierny dostęp różnych grup społecznych do edukacji, nauki i kultury,
- zbyt małe korzystanie z zasobów intelektualnych, wiedzy i umiejętności polskich ekspertów, zwłaszcza ze środowisk technicznych,
- niezadawalającą współpracę władz rządowych i samorządowych z organizacjami pozarządowymi, takimi jak stowarzyszenia naukowo-techniczne.

W celu przeciwdziałania tym negatywowi wyrażamy gotowość aktywnego uczestniczenia w realizacji programu, który powinien godzić szybki rozwój gospodarczy ze społecznymi oczekiwaniami zmniejszenia bezrobocia i wzrostu poziomu życia. Takie warunki i przesłanki zawiera otwarty program rządowy „Przedsiębiorczość, rozwój, praca”, w realizację którego włączyliśmy się tak na szczeblu centralnym, jak i regionalnym, podejmując m.in. działania na rzecz:

- aktywizacji i pomocy MSP we wdrażaniu innowacji i przygotowaniu ich do konkurencyjnego funkcjonowania w UE, obejmującego przystosowywanie i opracowywanie norm oraz standardów technicznych, realizację projektów celowych, korzystanie z unijnych funduszy przedakcesyjnych;
- kształcenia inżynierów umożliwiającego: pracę na różnych rynkach, w razie potrzeby zmianę specjalności, udział w programach międzynarodowych, projektowanie wirtualne oraz przede wszystkim podejmowanie działalności na własny rachunek;
- opiniowania i opracowywania ekspertyz, dotyczących rozwoju regionów oraz poszczególnych gałęzi gospodarki kraju, ich restrukturyzacji uwzględniającej interesy Polski, a zwłaszcza w odniesieniu do przebudowy infrastruktury technicznej dostosowującej kraj do standardów UE;
- rozwijania społeczeństwa informacyjnego;
- społecznie akceptowanego dzielenia się pracą, jako źródła środków do godnego życia.

Uczestnicy XXIII KTP uznają jednak, iż program rządowy „Przedsiębiorczość, rozwój, praca” powinien być poszerzony o systemowe rozwiązania sprzyjające:

- tworzeniu i rozwojowi małych i średnich innowacyjnych przedsiębiorstw produkcyjnych,
- wspieraniu wdrożeń mających swe źródło w krajowym potencjale badawczo-rozwojowym, a konkurencyjnych do zagranicznych produktów.

Przykłady i doświadczenia najbogatszych państw świata dowiodły, iż gospodarka rynkowa stwarza szansę rozwoju. W Polsce umożliwia wyrównywanie luki technologicznej i cywilizacyjnej, jaka nas dzieli od krajów wysoko rozwiniętych. Jednak nie może być celem czy wartością samą w sobie, lecz środkiem do zaspakajania potrzeb materialnych i kulturowych społeczeństwa.

Uczestnicy Kongresu wysoko oceniają wkład w prace kongresowe przedstawicieli inżynier-

skich organizacji polonijnych.

Przygotowanie Polski do członkostwa w Unii Europejskiej stwarza warunki dostosowania stosunków społecznych, prawnych, ekonomicznych oraz technicznych do funkcjonowania w Zjednoczonej Europie, a tym samym delegowania przez rząd wielu uprawnień, kompetencji i środków do organizacji pozarządowych. W sprawach: uprawnień zawodowych, wdrażania wysoko zaawansowanych technologii, norm i standardów technicznych oraz modernizacji produkcji społeczność techniczna wyraża gotowość współpracy z władzami rządowymi, samorządowymi i innymi organizacjami pozarządowymi.

Uczestnicy XXIII KTP uważają, iż mimo trudności gospodarczych priorytetem państwa powinno być tworzenie warunków do inwestowania w naukę, nowe technologie (high-tech), rozwiązania ekologiczne, w tym w czystszej produkcji wynikającej z programu zrównoważonego rozwoju gospodarki świata. Realizacja tych postulatów oraz wielu szczegółowych wniosków z debat środowiskowych i regionalnych wymaga szczególnej aktywności środowiska wyższych uczelni technicznych, Rady Głównej JBR, Akademii Inżynierskiej w Polsce i Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej.

Uznajemy, iż dorobek rzeczowy i intelektualny polskich twórców techniki w kraju i za granicą, a także ich wkład w światowy postęp powinny być chronione przez państwo. Stowarzyszenia naukowo-techniczne oraz Akademia Inżynierska w Polsce są w tych działaniach naturalnym partnerem władz wszystkich szczebli.

Wypełnienie misji wprowadzenia Polski do Unii Europejskiej wymaga, aby polski ruch inżynierski legitymujący się ponad 150-letnią tradycją dostosował swoje struktury i formy działania do warunków gospodarki wolnorynkowej i uregulowań prawnych obowiązujących w innych krajach europejskich. **Za bardzo ważne zadanie FSNT NOT w okresie przygotowań do integracji z UE uznajemy znaczne zwiększenie liczby inżynierów legitymujących się tytułem euroinżyniera.**

FSNT NOT wraz z innymi środowiskami technicznymi powinna nasilić działania promocyjne na rzecz podniesienia prestiżu zawodów inżynierskich oraz docenienia roli techniki w życiu każdego człowieka i państwa, a także podnoszenia poziomu kultury technicznej społeczeństwa.

Uczestnicy XXIII KTP zobowiązują władze FSNT NOT do działania na rzecz szybkiej nowelizacji ustawy „Prawo o Stowarzyszeniach”, tak aby uwzględniła specyfikę Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych, a w tym nadawanie przez nie uprawnień zawodowych.

Kongres upoważnia komisję wnioskową do opracowania wykazu szczegółowych postulatów, wniosków dotyczących zarówno poszczególnych branż, jak i problemów regionalnych oraz do przekazania ich wszystkim organizatorom Kongresu, których zobowiązuje do podjęcia działań realizacyjnych.

Warszawa, 7 grudnia 2001 r.

Poznań, 18 czerwca 2002 r.

Szkice Kolegi Konstantego Krupowicza

prof. Czesław Kamela

prof. Stanisław Kluźniak

prof. Zbigniew Skąpski

Nagrody Ministra Infrastruktury

Rozstrzygnięto ogólnopolski konkurs - zorganizowany przez Departament Architektury i Budownictwa Ministerstwa Infrastruktury - na najlepsze prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne i publikacje z dziedziny architektury, budownictwa, urbanistyki, gospodarki przestrzennej, mieszkaniowej i komunalnej oraz geodezji i kartografii w roku 2001. Rozstrzygnięty konkurs stanowi kontynuację 36-letniej tradycji w tym zakresie, rozpoczętej od nagród Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury. Na konkurs w roku 2001 zgłoszono 136 prac, w tym 8 habilitacyjnych (nagrodzono 2, wyróżniono 5), 31 doktorskich (nagrodzono 8, wyróżniono 8), 63 dyplomowe magisterskie (nagrodzono 13, wyróżniono 18), 5 dyplomowych inżynierskich (nagrodzono 1, wyróżniono 1) oraz 29 publikacji (nagrodzono 4, wyróżniono 5). Przyszano również 2 nagrody specjalne.

Konkurs w roku 2001 charakteryzowało duże zainteresowanie ze strony uczelni i wydawców. Odzwierciedla to w szczególności zwiększona liczba zgłoszonych prac dyplomowych i doktorskich oraz publikacji. Wysoki był też ich poziom merytoryczny.

Z zakresu geodezji i kartografii: nagrody za prace dyplomowe magisterskie otrzymali:

Mgr inż. Rafał KRASKA, Mgr inż. Łukasz LETKIEWICZ, Za pracę pt: „Badanie kinetyki wysokich budowli metodami klasycznymi i GPS” Wykonaną na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. **Promotor: dr inż. Adam Bałut**

Mgr inż. Antoni RZONCA, Za pracę pt. „Trójwymiarowa inwentaryzacja i wizualizacja biblioteki byłego klasztoru oo. Cystersów w Lubiązu „Wykonaną na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. **Promotor: prof. dr hab inż. Józef Jachimski**

Wyróżnienia za prace dyplomowe magisterskie otrzymali:

Mgr inż. Piotr MAJEWSKI, Mgr inż. Kamil NAGÓRSKI za pracę pt: „Pomiar przestrzennych obiektów inżynierskich i prezentacja wyników w systemie AutoCad” Wykonaną na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. **Promotor: dr inż. Marek Woźniak**

Mgr inż. Janusz NOWAK Za pracę pt: „Koncepcja zakładania cyfrowej mapy ewidencji gruntów z wykorzystaniem map byłego katastru austriackiego „Wykonaną na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. **Promotor: dr hab. inż. Ryszard Hycner, prof. AGH**

Nagrodę za pracę doktorską otrzymał: **Dr inż. Mirosław BEEJ**, za pracę pt: „Metodyka badania systemu katastralnego i formułowanie strategicznych kierunków jego rozwoju” . Przyjętą przez Radę Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. **Promotor: dr hab. inż. Sabina Żróbek, prof. UWM**

Wyróżnienie za pracę doktorską otrzymała:

Dr inż. Anita KWARTNIK, Za pracę pt „Analiza wpływu podziałów nieruchomości na stan prawny gruntów „Przyjętą przez Radę Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. **Promotor: dr hab. inż. Zofia Śmiałowska-Uberman, prof. AGH**
Nagrody bardzo uroczyście zostały wręczone przez Ministra w maju bieżącego roku.

WSPOMNIENIE

Mgr inż. Leszek Sołtykiewicz (1943-2001)

Mija już rok od tragicznej śmierci naszego Kolegi i Przyjaciela Leszka Sołtykiewicza. Trudno jest wypełnić pustkę, jaka po Nim została. W miarę upływu czasu budzą się wspomnienia Kolegi, który do niedawna był z nami - za stołem, w pracy, na turystycznym szlaku. Łączyły nas wiele wspólnych przeżyć zawodowych i koleżeńskich.

Kolegę Leszka Sołtykiewicza poznałem przed 38 laty, zaczynając naukę na Wydziale Geodezji AGH w Krakowie. Był nieco ode mnie starszy, po geodezyjnym technikum. Z czasów studenckich dał się poznać jako wybitny sportowiec. Już wtedy miał za sobą sukcesy, trenując judo w krakowskiej „Wisła”.

Byłem kujonem i mało się udzielałem. On zaś, serdeczny i przyjazny dla wielu, był „duszą towarzystwa”. Brał udział w licznych studenckich rajdach i obozach. Po czwartym roku dałem się namówić na wyjazd z grupą kolegów na jeziora. Leszek świetnie pływał (był ratownikiem). Ja bałem się wody, a moje umiejętności pływackie były mizerne. Pamiętam, jak któregoś dnia namówił mnie bym odważył się wypłynąć na jezioro razem z Nim. Po jakimś czasie obróciłem się do tyłu i zamarłem. Brzeg był daleko za nami. Wtedy Leszek okazał swą klasę jako kolega i ratownik. Doholował mnie z powrotem. Później, znacznie później przyznał się, że bardzo się obawiał o nasze wspólne bezpieczeństwo w powrotnej drodze.

Pracę dyplomową pisaliśmy wspólnie. Wspólnie mierzyliśmy krakowskie Błonia, zakładając siatkę kwadratów i testując na nich pierwszy dalmierz elektrooptyczny na Akademii. Dzięki niemu zostałem przyjęty do pracy w Krakowskim Okręgowym Przedsiębiorstwie Mierniczym, gdzie pracuję do dziś.

Leszek szybko został inspektorem nadzoru w Zakładzie Pomiarów Realizacyjnych KOPM-u. Często nas wizytował. Był wymagającym (nawet drobiazgowym), a jednocześnie wyrozumiałym w stosunku do pracowników przeżywających kłopoty, nieszczęścia. Jeśli tylko mógł, przychodził im niezwłocznie z pomocą.

Na jednej z licznych budów obsługiwanych przez nasze przedsiębiorstwo, domu czasowym „Orle Gniazdo” w Szczyrku, miałem spore trudności w zakładaniu bazy pod tycone osie. Były to wczesne lata 70-te. Pojawiały się dopiero kalkulatory programowane. Budynek (długi, w części środkowej w łuku) był zlokalizowany na stoku o dużym nachyleniu. Wznoszony był na stalowych słupach. Wymuszały one uzyskiwanie dużych dokładności w określeniu położenia osi na fundamentach.

By sprostać wymaganiom, w mocno skomplikowany sposób, przygotowałem sobie dane do wyniesienia osi w terenie. Zajęło mi to sporo czasu.

Jakież było moje zdziwienie, gdy za kolejnym pojawieniem się Leszka w naszym terenowym biurze przywiózł sprawdzone przez siebie moje wyliczenia upewniając mnie w ich poprawności.

Przyszedł rok 1979, czas rozruchu pierwszej w Polsce Szczytowej Elektrowni Wodnej Porąbka-Żar. Mroźny styczeń tego roku był dla przeszło 30-to osobowej grupy OPGK Kraków czasem wyjątkowej pracy. Już wcześniej, w grudniowe Święta, mieliśmy stałe dyżury, realizując bogaty program obserwacji okresowych i kontrolnych stateczności obwałowań zbiornika wodnego (o pojemności 2 mln m³).

Bywało, że wieczorami pojawiał się nasz Inspektor, zostawał z nami na noc na dyżurze. Kiedy warunki placowe zmusiły Go do powrotu do Produkcji, szefował, jako kierownik Grup Robót na różnych obiektach z terenu województwa krakowskiego oraz katowickiego. Szczególną Jego zasługą było sprawne prowadzenie obsługi prac przy budowie drogi ekspresowej w Krakowie na odcinku Balice - Opatkowice wraz z całym węzłem balickim.

Koniec jego wieloletniej pracy w OPGK przypadł na czas prywatyzacji państwowej firmy. Był wtedy kierownikiem grupy w Skawinie. Ja odwiedzałem Go na tym miejscu, nadzorując grupę. Pracownicy grupy zdecydowali się na utworzenie odrębnego przedsiębiorstwa, związanego z macierzystym. Leszek pozostał wierny dotychczasowej firmie.

Nie czuł się tu jednak dobrze. Brakowało Mu wypróbowanych kolegów, do których wrócił wkrótce jako pracownik. Po dwóch latach został współwłaścicielem sporej, dobrze prosperującej firmy geodezyjnej w Skawinie. Często spotykaliśmy się o różnych porach. Ja popołudniami wracałem z delegacji, On z zespołem pracował, obsługując modernizację różnych krakowskich ulic i ciągów komunikacyjnych.

Wiadomość o wypadku w którym uczestniczył mocno nas poruszyła. Wracał wieczorem, w maju br. z delegacji do biura. Jechał w służbowym nowym samochodzie obok kierowcy. Będąc blisko bazy, samochód uderzył w nieznaną przyczyną w betonowy przepust. Ciężko rannych pasażerów zabrał z drogi lądujący na niej helikopter po uprzednim przecięciu kabiny samochodu przez ratowników. Trzy tygodnie nie odzyskując przytomności, walczył o życie. Przyszło jednak zakazanie, a po nim amputacja lewej nogi. Nasz Kolega, zmarł dnia 6 czerwca 2001 r.

Pozostał w naszych sercach. Uśmiechnięty, pogodny, żartujący. Człowiek wiele życzliwy. Serdeczny Przyjaciel, jakiego w dzisiejszych, skomercjalizowanych czasach, prawie się nie spotyka.

Koleży z czasów studiów i wspólnej pracy.